

>> συνέχεια από τη σελ. 1

■ **Συνεργάζεσαι ξανά με τον σκηνοθέτη Αντώνη Αγγελόπουλο, με τον οποίο είχες κάνει τις «Σαββατογεννημένες»...**

Με τον τελειομανή και λεπτομερή Αντώνη, που σου προσφέρει την ασφάλεια ότι είσαι σε μια σειρά, που δεν θα είναι πρόχειρη, όπως είναι οι σειρές που γίνονται τελευταία. Υπάρχει ένα «σωσίβιο» που σου διασφαλίζει πως δεν έχεις να κάνεις με όλη αυτή την περιρρέουσα «αρπακοιλιά» που διακρίνεις γύρω-γύρω. Γιατί τη διακρίνεις, έτσι δεν είναι; Προσέχουν, ας πούμε, πιο πολύ κάποια ριάλιτι, παρά τη μυθοπλασία, που την αντιμετωπίζουν πιο πρόχειρα από ό,τι της αξίζει. Ακόμα και στις «Αγριες μέλισσες» που έχουν ξεχωρίσει, βλέπεις ότι βγάζουν το ένα επεισόδιο σε μιάμιση ημέρα. Υπάρχει μια απαξίωση του είδους - γενικότερα το λέω αυτό. Το κάνουμε γρήγορα, το κάνουμε εύκολα, δεν δίνουμε και πολλά λεφτά και τέλος. Ενώ ο Αγγελόπουλος είναι ένας «βράχος» και δεν υποκύπτει στην προχειρότητα και στην ταχύτητα, είναι μια εγγύηση. Η κούραση είναι τεράστια, αλλά έχεις τη σιγουριά πως δεν θα εκτεθείς. Αντιθέτως, θα παλέψεις για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα, όπως συμβαίνει.

■ **Αυτή η σειρά ξεκίνησε για τον Alpha, έτσι; Ναι, για εκεί ξεκίνησε, αλλά απορρίφθηκε... Οσο σκέφτομαι πως ανάμεσα σε αυτή και στο «Battle of the couples» επέλεξαν το δεύτερο, αναρωτιέμαι τι νηφαλιότητα έχουν αυτοί που παίρνουν τις αποφάσεις...**

■ **Το οποίο ήταν χειρότερο και από το «Big Brother», από το λίγο που άντεξα να δω...**

Ήταν ένα από τα χειρότερα, εκ των οποίων το χειρότερο ήταν το «Bachelor», που με τρόμαξε και με ντρόπιασε πάρα πολύ. Εκεί που όλες οι γυναίκες κυνηγούν έναν άντρα. Ναι, εκεί πραγματικά ντράπηκα. Πάρα πολύ... Πατάνε στο ότι είμαστε κλεισμένοι μέσα και σου λένε τι θα κάνετε, θα καταναλώσετε ό,τι σκουπίδι σας πετάζουμε. Και μας το πετάνε...

■ **Βλέπεις κάποιο ριάλιτι; Μένεις σε κάποιο; Το «Survivor» βλέπω κάποιες φορές, που είναι γυρισμένο σε εξωτικά μέρη, με θάλασσα, φύση, για να φεύγει λίγο το μυαλό μου... Κι έχει και τα αγωνίσματα, που μου δίνουν την αίσθηση του ότι αφού δεν κινούμαι εγώ, κινείται τουλάχιστον κάποιος άλλος (γέλια). Δεν ηγηναίει τυχαία τόσο καλά.**

■ **Ανέφερες πριν τις «Αγριες μέλισσες». Τις βλέπεις; Σου αρέσουν; Κι αυτές σκίζουν...**

Την πρώτη χρονιά μου άρεσαν πολύ και τις παρακολουθούσα. Το «σειρά εποχής σε καθημερινό» μου έκανε κάτι σε τολμηρό, με κέντρισε και το είδα. Όταν, όμως, μια δουλειά μπαίνει στη διαδικασία του καθημερινού, που πρέπει να τραβήξει και να τραβήξει δεύτερη χρονιά, έχεις απώλειες...

■ **Και έρχεται και τρίτη χρονιά...**

Αυτά είναι τα καλά και τα κακά μιας επιτυχίας. Ότι έχεις κάτι γερό που πρέπει να το κάνεις... μαντζούνι. Κι εκεί υπάρχει μια επικινδυνότητα μεγάλη.

■ **Πάμε στη «Ζακέτα» πάλι και στις υπέροχες συμπρωταγωνίστριές σου, Φωτεινή Μπαξεβάνη και Δάφνη Λαμπρόγιαννη...**

Είναι όντως υπέροχες. Δεν είχε τύχει να δουλέψουμε ξανά μαζί με καμιά από τις δύο και νιώθω αληθινά ευτυχής για το «πάντρεμά» μας. Είναι εξαιρετικές ηθοποιοί, έχουμε τρομερή υποκριτική επικοινωνία και θεωρώ ευλογία το ότι σε αυτόν τον... μαραθώνιο έχω στο πλάι μου μια πολύ δυνατή ομάδα συναδέλφων.

■ **«Χτυπάτε» απανωτά δεκάωρα γυρίσματα, έτσι;**

Ετσι, έτσι, από τα χαράματα ως το απόγευ-

μα και μετά έχουμε διάβασμα. Και βάλει και μία ώρα προετοιμασία, βάλει και μία ώρα να πας και να 'ρθεις στο γύρισμα, να το το δωδεκαωράκι μας!

■ **Τι άλλαξε στα δέκα χρόνια που έλειψες από την τηλεόραση;**

Δεν με ρωτάς καλύτερα τι δεν άλλαξε (γέλια); Μπήκαν ηθοποιοί του «εντέχνου», που έως τώρα αντιστέκονταν, για βιοποριστικούς κυρίως λόγους και βρέθηκαν με μας του... ατέχνου, που λέω αστειευόμενοι. Τι άλλο άλλαξε; Πως δίνονται πια χρήματα της ντροπής. Εμαθα πρόσφατα πως στο «Survivor» τα παιδιά που πάνε εκεί να παλέψουν, μακριά από τη χώρα τους, με την πείνα, τις κακουχίες, τα άγρια αγωνίσματα, παίζοντας με την υγεία τους καθημερινά, παίρνουν 500 ευρώ. Όπως μαθαίνω κι ότι ακόμα και σε επιτυχημένες σειρές δίνονται ψίχουλα, ακόμα και στους πρωταγωνιστές! Η τηλεόραση πια για να σε χωρέσει, πρέπει να ξεφτιλίσει - σου λέει έτσι είναι, αν σου αρέσει. Αν όχι, υπάρχουν άλλοι στην ουρά. Ενα «Survivor» έγινε η τηλεόραση. Αγρίεψε πάρα πολύ το τοπίο.

■ **Εσύ, Ελένη, πρόλαβες τα «χρυσά πακέτα» της τηλεόρασης. Τώρα πια για τι λεφτά μιλάμε;**

Για λεφτά κατώτερα αυτών που παίρνεις στο θέατρο. Κάποτε έπαιρνες πέντε-έξι φορές πάνω από τα λεφτά που έπαιρνες στο θέατρο, τώρα πια παίρνεις λιγότερα! Επεσαν οι μισθοί στα Τάρταρα κι αυτό έχει να κάνει με την κρίση που χτύπησε και τον δικό μας κλάδο. Έχεις ανάγκη από δουλειά; Ελα με τα ψίχουλά μας!

■ **Πάμε να ξαναγυρίσουμε στη σειρά και στις τρεις ηρωίδες που παίζετε, που είναι μάνες...**

«Για να γίνεις πνευματικός άνθρωπος, πρέπει να είσαι άνθρωπος και όχι κτήνος»

Ελληνίδες μάνες που είναι διαφορετικές μεταξύ τους. Οι δύο είναι αδελφές κι εγώ είμαι φίλη τους. Είναι και οι τρεις από ένα χωριό έξω από τη Θεσσαλονίκη, έχουν γιους που έχουν μεγαλώσει μαζί, έχουν κατέβει στην Αθήνα και τώρα έρχονται κι αυτές να τους βρουν, φέρνοντας σπαρταριστές καταστάσεις.

■ **Πώς λέγεται η ηρωίδα που παίζεις εσύ;**

Φούλη Ντάνου - είναι το καλλιτεχνικό της. Το κανονικό της είναι Φωτεινή Περιστέρη, αλλά το άλλαξε τραγουδώντας σε όλα τα σκυλάδικα της βόρειας Ελλάδας σε Φούλη Ντάνου (γέλια). Το συγκινητικό είναι πως άφησε το τραγούδι όταν της το ζήτησε ο γιος της, για να μπορεί να τη συστήσει στα θεατρικά του που είναι άλλης κοινωνικής τάξης. Αφησε τη μεγάλη της αγάπη για χάρη του παιδιού της.

■ **Ξεκινάτε Σάββατο 28 Μαρτίου και η σειρά θα παίζεται κάθε Σάββατο-Κυριακή. Πόσα επεισόδια;**

Σαράντα!

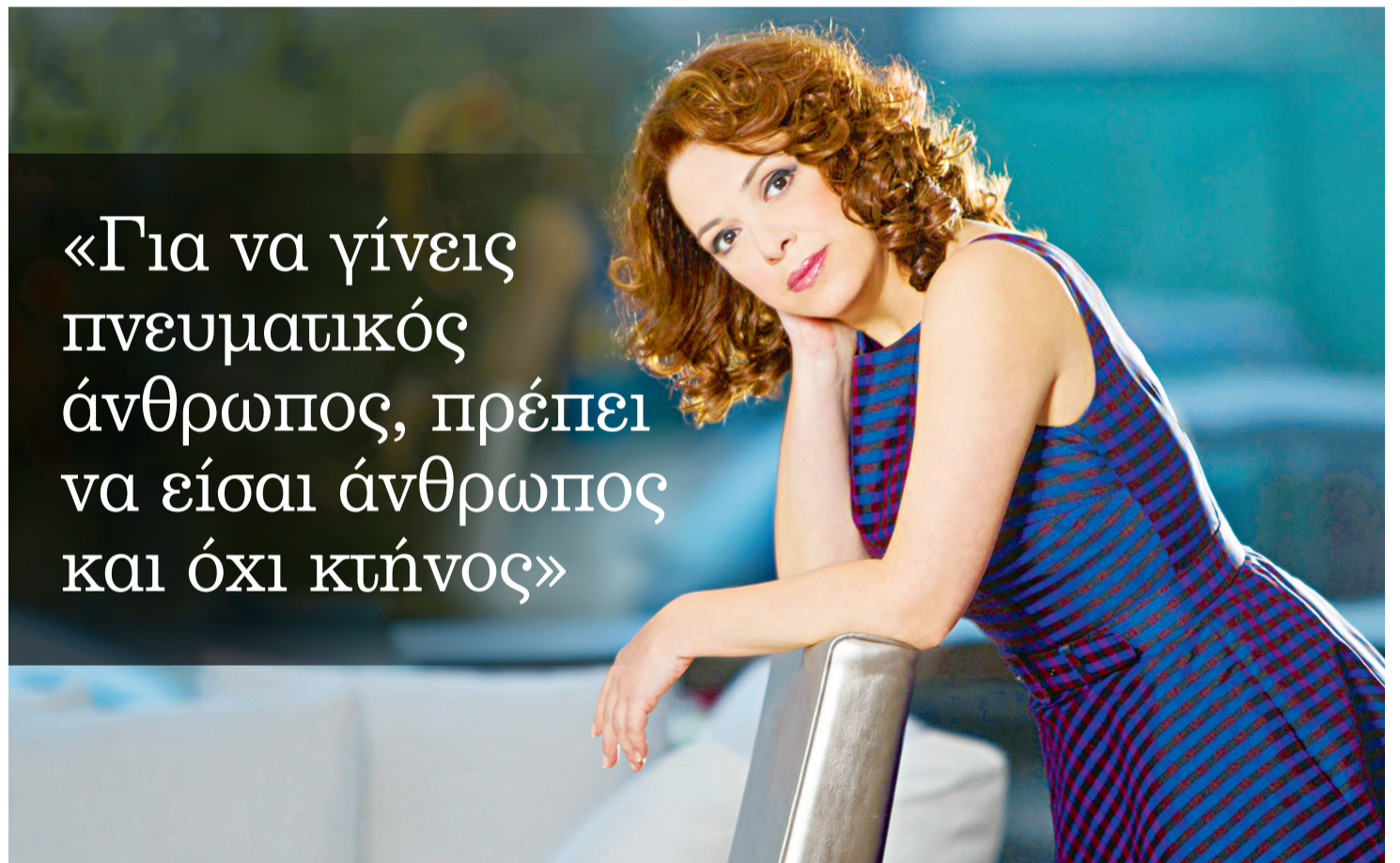
■ **Αρα, θα πάτε και του χρόνου;**

Η επιθυμία της ΕΡΤ είναι να ξεκινήσουμε και να συνεχίσουμε όλο το καλοκαίρι - και το βρίσκω πολύ σωστή σκέψη. Είναι μια ευλογία αυτή στην ΕΡΤ. Επειδή δεν είναι ανταγωνιστικό κανάλι, δεν μετατρέπεται σε... άλογο κούρσας. Στηρίζουν τη δουλειά, χωρίς να σου λένε: «Δεν σε πήραμε για να κάνεις τον Καραγκιόζη και να τρέχεις μπροστά». Θέλουμε να είσαι εδώ, γιατί μας αρέσει η σοβαρότητα με την οποία αντιμετωπίζεις τη δουλειά!». Κι αυτό στη δική μου φάση είναι μια μεγάλη παρηγοριά, σε μια εποχή που έτσι όπως έχουν γίνει τα πράγματα, αν δεν πάει κάτι καλά, θα σε κοιτάζουν στραβά και θα σε βάλουν σε μαύρη λίστα. Λέω ξανά και ξανά τη λέξη «ευλογία». Ναι, νιώθω ευλογημένη που μπορώ να είμαι σε μια δουλειά που πιστεύω, με εξαιρετικούς συναδέλφους, σε ένα κανάλι που σέβομαι και που μπορώ να βγαίνω από το σπίτι μου μετά από τόσο καιρό και να κάνω αυτό που αγαπώ: να παίζω. Και να παίζω με εξαιρετικούς συμπαίκτες. Εχω χαρά! Βασίλη, το ξέρεις κι εσύ, έχει αγριέψει πολύ το παιχνίδι. Βλέπω συναδέλφους που μου λένε: «Έχεις δουλειά, μη μιλάς!». Μου σφίγγεται το στομάχι. Ενα χρόνο είναι κλειστά τα θέατρα και ο κλάδος έχει χτυπηθεί αλύπητα. Υπάρχει πείνα, υπάρχει απόγνωση, υπάρχει κατάθλιψη χοντρή γύρω μας. Υπάρχει θλίψη, απέραντη θλίψη.

Και οργή υπάρχει που η πολιτεία δεν τείνει χείρα βοήθειας. Δεν ασχολείται κανείς με το θέατρο. Μας απαξιώνουν. Πάντα ήμασταν τα μαύρα πρόβατα και τώρα με τα σκάνδαλα απογίναμε! Και αυτό που με καταρακώνει είναι πως βλέπω πλάνα άδειων θεάτρων στην τηλεόραση, μόνο ως φόντο για τις καταγγελίες που «πουλάνε» και τα τηλεδικαστήριά τους. Είναι τόσο θλιβερό αυτό. Δεν είναι αυτό το θέατρο, ρε γαμώτο! Αυτό είναι μια μικρή εικόνα σε μια μεγάλη. Ενα αγκάθι σε ένα δάσος με φως και ομορφιά.

■ **Σχετικά με τις καταγγελίες, είχες κάποια εικόνα; Ηξερες κάποια από όλα αυτά που συνέβαιναν; Είχες οσμιστεί κάτι;**

Δεν ήξερα τίποτα. Ήμουν κλεισμένη στο θέατρό μου, το «Διάνα», σπίνοντας δικές μου δουλειές και ήμουν με έναν τρόπο αποκομμένη από όσα γίνονταν. Στο ορκίζομαι, δεν ήξερα το παραμικρό από τα τέρατα που βγήκαν στη δημοσιότητα. Ηξερα πως κάποιοι εί-

και δύσκολοι ή απότομοι ή απαιτητικοί, αλλά ποτέ δεν άκουσα κάτι τέτοιο. Ήμουν στην κοσμάρα μου και έπαθα σοκ με όσα βγήκαν με τόση πολύ γενναιότητα από αυτά τα κορίτσια και τα αγόρια του χώρου. Αλήθεια, έμεινα άφωνη! Δεν είχα πάρει χαμπάρι για όλα αυτά και λυπάμαι για λογαριασμό μου. Θα έπρεπε να έχω πιο ανοιχτές «κεραίες».

■ **Εσύ έπες ποτέ θύμα λεκτικής ή ακόμα και σεξουαλικής βίας στα τόσα χρόνια καριέρας; Οποτε δεχόμουν... πίεση, έδερνα! Στα πρώτα μου βήματα που κλείδωσαν πόρτες πίσω μου, με σεξουαλική διάθεση, έχωσα καστούκια πολλά.**

■ **Επαιξες με τον... μέτριο Σπύρο Μπιμπίλα στο «Κωνσταντίνου και Ελένης»...**

Καθόλου μέτριος δεν είναι ο Σπύρος. Ποιος μπορεί να πει ποιος είναι μέτριος; Και ξέρεις και κάτι άλλο; Με αυτό που έγινε κατέρρευσε κι όλο αυτό το «εγώ ασχολούμαι με τα σπουδαία, με τα μεγάλα κείμενα κι αυτό σημαίνει ότι είμαι και πνευματικός άνθρωπος!». Δεν σημαίνει τίποτα! Για να γίνεις πνευματικός άνθρωπος, πρέπει να είσαι άνθρωπος και να μην είσαι κτήνος. Τι φτηνό επιχείρημα που ήταν αυτό! Επιχείρημα ενός ανθρώπου που είναι πολύ απελπισμένος. Το να βγαίνεις δημόσια και να αξιολογείς τον άλλο είναι ό,τι πιο ρατσιστικό υπάρχει. Δεν θα έλεγα ποτέ στη ζωή μου κάποιον μέτριο...